

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Roch

SSN Marek Siwek

w sprawie **J. S.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 22 listopada 2023 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego - na korzyść skazanego

od prawomocnego wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli

z 17 stycznia 2023 r. sygn. akt II K 187/22,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zduńskiej Woli.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli wyrokiem łącznym z 17 stycznia 2023 r. sygn. akt II K 187/22, w sprawie J. S. skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli [...], za popełnienie w okresie od 24 czerwca 2021 r. do 2 listopada 2021 r. ciągu przestępstw z art. 278 § 1 k.k. i innych, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz 350 stawek grzywny po 10 zł każda; postanowieniem z 20 lipca 2022 r. zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w miejsce pozostałej do wykonania kary grzywny;

2. Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli [...], za popełnienie w dniu 27 grudnia 2019 r. przestępstwa z art. 288 § 1 k.k., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

orzekł następująco:

1. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył skazanemu J.S. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami o sygn. akt: [...], a w ich miejsce wymierzył karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności;
3. wyroki opisane w pkt. I i II w zakresie orzeczonej kary pozbawienia wolności uznał za pochłonięte niniejszym orzeczeniem, przyjmując, że w pozostałym zakresie podlegają one odrębnemu wykonaniu;
4. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych i obciążył nimi Skarb Państwa.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron i uprawomocniło się w dniu 25 stycznia 2023 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny, zarzucając na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest art. 89 § 1b k.k. i art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k., poprzez ich niezastosowanie i połączenie dwóch kar pozbawienia wolności orzeczonych przez Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli: warunkowo zawieszanej - 10 miesięcy, wymierzonej za ciąg przestępstw ([...]) i bezwzględnej - 6 miesięcy ([...]) a w ich miejsce wymierzenie kary łącznej 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji, gdy stosownie do brzmienia wymienionych przepisów kara ta mogła być ukształtowana w przedziale: od 7 do 11 miesięcy pozbawienia wolności, a więc powyżej jej górnej granicy – i wniósł o

uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zduńskiej Woli, w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna, albowiem zaskarżony wyrok łączny został wydany z rażącym naruszeniem przepisów prawa materialnego wskazanych w kasacji. Z treści sentencji tego wyroku wynika, że Sąd połączył skazanemu dwie kary pozbawienia wolności: 10 miesięcy i 6 miesięcy, przy czym pierwsza z nich była orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, której wykonania nie zarządzono. Sąd w miejsce wymienionych kar jednostkowych orzekł karę łączną 1 roku i 2 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności. Tymczasem w zaistniałej sytuacji procesowej miał zastosowanie art. 89 § 1b k.k., regulujący sposób łączenia kary pozbawienia wolności orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym. Zgodnie z tą normą *„Sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania”*. Tak więc, w niniejszej sprawie Sąd mógł orzec karę łączną, zgodnie z art. 86 § 1 k.k., w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, czyli w przedziale od 7 do 11 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczenie kary łącznej w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności stanowiło rażące naruszenie przepisów art. 89 § 1b k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k., gdyż ukształtowało karę łączną powyżej dopuszczalnej przez ustawodawcę granicy i to o 3 miesiące więcej.

Nadto doszło do rażącej obrazy art. 91 § 2 k.k. poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy jedna z połączonych kar jednostkowych została wymierzona za popełnienie ciągu przestępstw, a więc przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. Przepis ten stanowi bowiem podstawę orzeczenia kary łącznej, poprzez odpowiednie stosowanie rozdziału IX Kodeksu karnego, w przypadku gdy sprawca w warunkach określonych w art. 85 § 1 k.k. popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, jak w niniejszej sprawie.

W tym stanie rzeczy, podzielając stanowisko skarżącego, należało uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania, w toku którego Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli uniknie zaistniałych i podniesionych w kasacji uchybień.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

(B.B.)

[ał]